

Mand som Distriktslæge i Thisted, og saa vidt jeg har kunnet forstaa, har Stads­læge Hoff ikke kunnet benægte Rigtigheden af disse Sigtelser. Den højtærede Justits­minister har faaet Finansudvalgets Tilslutning til at beregne Stads­læge Hoff 10 Aars Anciennet, idet det skulde være Betingelsen for, at han vilde tiltræde Embedet som Sundhedsstyrelsens Formand. Naar jeg oplyser dette, begaar jeg ingen Indiskretion, idet denne Afgørelse allerede har staaet omtalt i Pressen. Men naar altsaa den højtærede Justitsminister har faaet Flertallets, det altid lydige Flertals Tilslutning til disse 10 Aars Anciennet — hvilket i Parentes bemærket vil koste Statskassen en artig Skilling udover, hvad Embedet som Sundhedsstyrelsens Formand hidtil har været lønnet med —, maa jeg saa spørge, om det er Mening, at Stads­læge Hoff, hvis han ønsker det, skal have Embedet som Muus' Afløser? Og hvis det skulde være Tilfældet, vil jeg rigtignok sige, at efter de Oplysninger, der ere fremkomne angaaende Stads­læge Hoff, forekommer det mig at være en ganske mærkelig Maade, den højtærede Justitsminister har at rense ud blandt Lægerne paa.

Endvidere er der en anden Ting, jeg vil spørge om. Den højtærede Justits­minister har i Sagen angaaende Dr. Muus offentliggjort Sagens Dokumenter i størst muligt Omfang, ogsaa redegjort for, hvad Dr. Muus selv har erklæret, og jeg tillader mig derfor at gaa ud fra, at den højtærede Justitsminister ved Besvarelsen af den næste Forespørgsel her i Tinget, angaaende Sylow, ogsaa vil fremkomme med alle de Oplysninger, der foreligge for ham, her i Tinget. Særlig forudsætter jeg, at han vil fremkomme med Ordlyden af den Erklæring, som han i sin Tid afkrævede Birke­dommer Sylow, og paa Grundlag af hvilken han lod denne Embedsmand forblive sid­dende i sit Embede. Jeg haaber, at Justits­ministeren vil svare imødekommende herpaa.

Sluttelig ønsker jeg kun at sige, at det ikke forbavser mig, at Ministeriet gennem sin høje Chef i Gaar har erklæret, at det vil modsætte sig en Undersøgelse af hele denne Sag her paa Rigsdagen. Det er jo hæudet før, at man her paa Rigsdagen under en tidligere Regering har afvist Kravet om en saadan Undersøgelse af Embedsforhold. Jeg

tror, at man i Øjeblikket bittert har Grund til at fortryde, at man modsatte sig denne Undersøgelse, og uden at den Sag, det den Gang drejede sig om, og den Sag, det nu drejer sig om, selvfølgelig helt kunne sammenstilles, tror jeg alligevel ikke, at den højtærede Konseilspræsident har handlet klogt ved i dette Tilfælde at modsætte sig en Undersøgelse fra Rigsdagens Side. Hvis den højtærede Justitsminister har rent Brød i Posen, er der jo ikke noget som helst at risikere, saa maa han jo netop ønske, at denne Sags mange Enkeltheder kunne komme til at ligge saa klart og tydeligt for alle Medlemmerne og for Landets offentlige Mening, at man let, kan dømme derom. Og hvis det skulde vise sig, at man fra alle Sider maatte indrømme, at Justitsminis­teren her havde begaaet et hensynsløst Over­greb og benyttet sin Embedsstilling paa en utilbørlig Maade overfor en Embedsmand, saa var det jo givet, at Justitsministeren maatte tage Følgen deraf. Men naar man nu ikke vil være med til at nedsætte en saadan Undersøgeskommission, maa det dog vel i alt Fald anses for saa meget mere naturligt at den højtærede Justitsminister som parlamentarisk Minister ved denne Forhandlings Afslutning maa forlange et Tillidsvotum af Folkerepræsentationen, hvis han overhovedet skal kunne vedblive at beklæde sin Plads som Minister. Idet jeg forudsætter, at han i Betragtning af hele den foreliggende Situation og i Betragtning af de ret haardhændede Angreb, der ere rettede imod ham, maa forlange en Tillids­erklæring fra Folketingets Side, naar vi ere færdige med denne Sags Behandling, vil jeg sige, at det skal blive interessant at se, hvor mange af de Herrer Tingmænd der i denne Sag vil kunne stemme for et Tillidsvotum til den højtærede Justitsminister.

Sabroe: Der er under Forhandlin­gerne om denne Sag ved Omtalen af Læge Langhoffs Navn kun blevet sagt Ord, som kunde fremkalde en meget stærk Antipati mod denne Mand. Jeg kunde derfor ønske at fremhæve, at denne Mand som Læge paa den amtskommunale Sindssygeanstalt i Saks­købing har, naar jeg lader uomtalt de Brist, som findes i hans Karakter og Op­træden ved visse Lejligheder, med Hensyn til den Behandling, som bliver de stakkels sinds-